

matrix, correlation matrix, „Cheddocks’ scale”, it’s discovered the factors influence to agriculture investments’ level in Zhytomyr region. By the rules, it’s admitted that factors of the polluting substances in atmospheric air; expenses on protection and rational use of natural resources; total amount of waste; number of the settlements carried to zones of radioactive pollution and so on areas, are the factors give the most important influences. It’s considered the direct dependence between radiation pollution of territories and volumes of investment into agriculture in these areas. Therefore it is necessary development of significantly new system of investment providing the agricultural enterprises of the radiation and polluted territories for the purpose of their efficiency increasing.

Keywords: investments, investment attractiveness, radiation contaminated territories, the farms, the factors of influence.

УДК 334.722:001.8

Ярема Б. П.
Остафій М. М.

Львівський національний університет імені Івана Франка

ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ АКТИВНОСТІ РЕГІОНІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ ЙОГО ОЦІНКИ

Від наявності ресурсів залежать успішний розвиток одних галузей та необхідність у стимулюванні інших. У статті досліджується підприємницький потенціал регіонів як основний фактор підвищення конкурентоспроможності економіки. Запропоновано авторський підхід до диференціації регіонів за такими ознаками, як територіальні, виробничий потенціал, рівень економічного розвитку. Це дозволить сформувати можливості підприємницького потенціалу регіонів та запропонувати необхідні напрями стимулювання їхнього розвитку.

Ключові слова: потенціал регіону, ресурси, виробничі ознаки, територіальні ознаки, рівень економічного розвитку.

Постановка проблеми. Україна наділена природними багатствами та високим рівнем людського потенціалу. В розвинутих країнах ці фактори стимулюють процвітання та добробут, натомість вітчизняна економіка потребує суттєвої реформи. Невміле використання ресурсів призводить до необхідності визначення виробничого потенціалу, регіонів-домінантів та можливостей для розвитку підприємництва.

У світі доведено, що надмірна державна присутність заважає підприємництву «дихати на повну», потрібні лише стимулюючі дії. Регулювання це залишки адміністративно-командного типу економіки, а створення середовища для розвитку має бути державним пріоритетом підприємницького напрямку.

Механізми стимулювання повинні базуватися на податкових та бюджетних важелях, які створюють можливості для інвестицій та економічного росту. Та першою умовою для їх застосування є вияв потенціалу в даному секторі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема визначення підприємницького потенціалу та його побудови займалися вітчизняні та зарубіжні науковці, серед яких Н.І. Майорова, Е.А. Суценок, Т.Б. Щира, М.В. Савченко, А.А. Мазаракі.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Не має однозначності у питанні щодо складових та підходів підприємницького потенціалу регіону. Тому дане питання потребує ширшого розгляду та актуальних пропозицій.

Метою статті є оцінка підприємницького потенціалу регіонів на основі авторського підходу, визначення провідних секторів економічної діяльності для окремих регіонів України.

Виклад основного матеріалу. Досліджуючи проблеми розвитку підприємництва, варто сказати, що система оцінки підприємницької діяльності на основі стандартних моделей не приносить економічного ефекту, оскільки не враховує можливостей регіонів, його потенціалу та виробничих потужностей. Тобто в основу цих досліджень закладені макроекономічні показники, а диференціація регіонів за стратегічними ознаками не врахована (рис.).

Отже, диференціацію регіонів варто здійснювати за поданими ознаками, це дозволить визначити регіони доміанти та провідні галузі для розвитку території.

Потенціал регіону за територіальними ознаками розподіляється за кількісними та якісними факторами регіону.

Кількісні фактори дають змогу оцінити демографічну складову та географічні особливості для розвитку (табл. 1).

Географічні умови регіонів сформувалися історично, за рахунок здійснення підприємницької діяльності що диктувалась природними умовами та економічним кліматом. Адміністративний поділ областей надає переваги одним регіонам та доповняє інші. Міжрегіональні показники показують, що за чисельністю наявного населення найвищі показники концентрації у Донецькій, Дніпропетровській областях та м. Києві. У Донецькій і Дніпропетровській областях переважає міське населення 90,75 та 83,6%. Деяко менші показники чисельності у Харківській на 1565,9 тис. осіб, а у Львівській області – на 1759,4 тис. осіб.

Територіальний розподіл територій згідно із показниками показує, що найбільша за площею Одеська область, величина якої перевищує площу Чернівецької області майже в чотири

рази. До числа найбільших областей також входять Дніпропетровська, Чернігівська та Харківська області.

Незважаючи на переваги областей домінантів за площею, найбільша частка земель сільськогосподарського призначення знаходиться у Запорізькій області, також лідерами є Миколаївська та Кіровоградська області. Найменша частка земель у структурі сільськогосподарського призначення належить Закарпатській, Івано-Франківській та Волинській областям.

Межування України із сусідніми державами дає змогу розвивати зовнішні ринки збуту, налагоджувати відносини з іноземними партнерами, співпрацювати з науковими інституціями та здійснювати обмін досвідом за рахунок кадрового потенціалу. Відповідно до географічного розташування лише п'ять областей мають внутрішні розмежування кордонів, усі інші межують з різними групами країн.

Якісні фактори регіонів тісно пов'язані з його розвитком, економічними результатами та секторами в яких має бути зосереджене виробництво. Саме наявність природних ресурсів та людського потенціалу формує інноваційну площадку та може забезпечити іноземні інвестиції, тобто є фундаментом у створенні інвестиційної привабливості регіонів (табл. 2).

Отже, ми можемо сказати, що поклади природних ресурсів є основою для стимулювання підприємницької діяльності та привабливим фактором для залучення інвестицій.

Відповідно до наданих результатів варто зазначити, що розподіл ресурсів в регіонах з нерівномірною концентрацією. В деяких областях знаходяться поклади копалин світових масштабів.

Таким чином, за запасами залізної руди Україна посідає 11 місце у світі – 2,6% світових запасів (веб-сайт державної геологічної служби США), а марганцевої руди – 22,2% світових запасів, або друге місце у світі. Україні належить восьма сходинка на світовій арені за запасами вугілля. Окрім міст-лідерів цього енергоносія,

його поклади зосереджені в Волинській, Львівській, Черкаській, Житомирській, Кіровоградській, Харківській та Закарпатській областях, а його запасів вистачить на 390 років при тому, що в країнах з найбільшими покладами – лише на 240 років.

Мінеральні ресурси ільменіт і рутит є основою для виробництва титану, на наших територіях знаходяться поклади світового рівня – 1,2%.

Щодо водних ресурсів, то найбільш забезпеченими є центральні області, найменш – північ і захід України.

Отже, найбільша концентрація природних ресурсів зосереджена у східній та центральній частині країни, частково забезпеченими є західні регіони, менше ресурсів зосереджено на півночі України.

Показники людського потенціалу за регіонами найкраще відобразив журнал Forbes у рейтингу найсприятливіших міст для бізнесу в Україні. Показники формувалися на основі статистичних даних міських виконавчих комітетів, міністерств та аналітичних компаній. При формуванні людського потенціалу враховувалися показники чисельності населення (станом на 1 січня 2015 р.), динаміка чисельності, кількість злочинів, міграція, освіченість. Дані наведені без Полтавської області та м. Київ. Ранжування відбувалося від 1-4 балів за 24 характеристиками та ділилося на шість груп.

У трійку лідерів за наявністю людського потенціалу увійшли Харків, Львів, а третє місце розділили Одеса та Хмельницький. На нашу думку, цей фактор необхідно брати до уваги як один із основних, оскільки людський потенціал є одним із найважливіших ресурсів поряд із природними ресурсами.

Варто зауважити, що за рейтингом найсприятливіших міст для ведення бізнесу до результатів враховувалися такі фактори: купівельна спроможність, бізнес-клімат, економічна стійкість, інфраструктура та ділове здоров'я. П'ятірку лідерів рейтингу сформували Одеса, Львів, Харків, Дніпропетровськ, Миколаїв. Найнижчі показники показали Ужго-

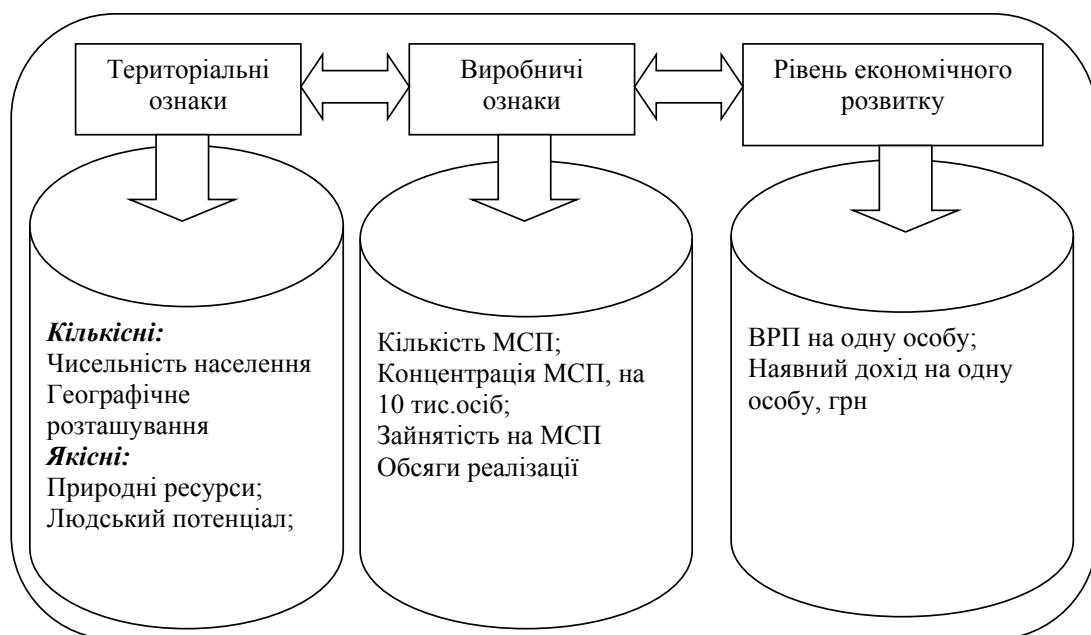

Рис. Диференціація регіонів за стратегічними ознаками

Джерело: авторська розробка

род, Кіровоград, Кременчук, Житомир, Дніпродзержинськ. Показники вищі середніх показали такі міста, як: Черкаси, Запоріжжя, Хмельницький, Івано-Франківськ, Вінниця та Рівне.

Наступною якісною територіальною ознакою регіонів є інвестиційна привабливість. Варто зазначити, що у світовому рейтингу інвестиційної привабливості BDO International Business Compass Гамбурзького інституту світової економіки Укра-

їна посіла 89 місце серед 174 із показником – 50,57 пункти. На першому місці опинилась Швейцарія, далі Сінгапур і Гонконг. До першої десятки потрапили Норвегія, Данія, Нідерланди, Великобританія, Канада, Швеція і Нова Зеландія.

Індекс інвестиційної привабливості регіонів показує, що найбільш привабливими містами для інвесторів є Львівська, Івано-Франківська, Одеська, Вінницька області та м. Київ.

Таблиця 1

Кількісні фактори оцінки регіонів

Регіони	Чисельність населення, тис. осіб (станом на 1 січня 2015 р.)	Площа регіонів України, тис.км ²
Вінницька область	1610,6	26,5
Волинська область	1042,9	20,1
Дніпропетровська область	3276,6	32
Донецька область	4297,2	26,5
Житомирська область	1256,0	29,8
Закарпатська область	1259,6	12,8
Запорізька область	1765,9	27,2
Івано-Франківська	1382,6	13,9
Київська область	1729,2	28,1
Кіровоградська область	980,6	24,6
Луганська область	2220,2	26,7
Львівська область	2537,8	21,8
Миколаївська область	1164,3	24,6
Одеська область	2396,4	33,3
Полтавська область	1449,0	28,7
Рівненська область	1161,2	20,0
Сумська область	1123,4	23,8
Тернопільська область	1069,9	13,8
Харківська область	2731,3	31,4
Херсонська область	1067,9	28,5
Хмельницька область	1301,2	20,6
Черкаська область	1251,8	20,9
Чернівецька область	910,0	8,1
Чернігівська область	1055,7	31,9
м. Київ	2888,0	0,8

Джерело: складено автором за даними Державної служби статистики України

Таблиця 2

Природний потенціал регіонів

№ з/п	Індикатори природних ресурсів	Регіони з концентрацією ресурсів
1.	Поклади родовищ які не розробляються:	
	Залізна руда	Донецька область
	Марганцева руда	Херсонська область
	Цементна сировина	Луганська та Тернопільська області
	Кухонна сіль	Івано-Франківська, Сумська та Харківська області
2.	Руди металів:	
	Залізна та марганцева руда	Дніпропетровська область, Запорізька області
	Нікелева руда	Дніпропетровська, Кіровоградська та Миколаївська області
	Запаси срібла	Закарпатська та Луганська області
	Запаси золота	Закарпатська область
	Германій	Волинська, Донецька, Луганська, Львівська, Харківська області
	Ванадій	Київська та Житомирська області
	Уранові руди	Кіровоградська область
Поклади стронцію	Запорізька область	
3.	Енергетичні ресурси	
	Родовища вугілля	Донецька, Луганська та дніпропетровські області
	Запаси нафти та газу	Полтавська, Сумська, Харківська та Чернігівська області
	Поклади торфу	Волинська, Львівська, Рівненська, Сумська та Чернігівська області
4.	Інші мінеральні ресурси (ільменіт та рутил)	Дніпропетровська, Житомирська та Кіровоградська області
5.	Водні ресурси	Вінницька, Кіровоградська, Черкаська та Полтавська області

Джерело: складено автором за даними Державної служби статистики України

Отже, таким чином, провівши аналітичне дослідження територіальних ознак регіону за кількісними та якісними ознаками, можемо сформулювати регіони-лідери за цим критерієм (табл. 3).

Характеристика регіонів за виробничими ознаками дозволить оцінити регіональні показники розвитку малого та середнього підприємництва в регіоні та виділити найбільш активні, а також згрупувати регіони за секторами-домінантами.

Регіональні відмінності показників розвитку регіону за кількістю МСП свідчать, що лідером за кількістю підприємств виступає м. Київ. На нашу думку, решта регіонів є менш конкурентоспроможними, оскільки економічний розвиток столиці займає більш вищий рівень, що не дає змогу іншим регіонам займати високі позиції.

Концентрація кількості підприємств на 10 тис. осіб населення в регіонах також нерівномірна, оскільки розриви між показниками з найвищими і мінімальними позиціями 6,8 рази, тому можемо сказати, що економічний розвиток у регіоні носить нерівномірний характер. Найвищий показник дає м. Київ – 302,2, найнижчі показники в Рівненській області – 44,6, у Чернівецькій області – 44,7.

Зайнятість населення та обсяги реалізації в секторі підприємництва є наступними вагомими показниками для оцінки стану розвитку в регіонах. У країнах ЄС у діяльності МСП задіяно 66,8% населення, в Україні цей показник складає

38%. Показники регіонів свідчать, що в деяких країнах частка зайнятих складає 90%, у високоіндустріальних – 50%. Обсяги реалізації продукції в середньому по Україні складають 6,9 млн грн, або 35-44%.

За наведеними показниками, найвища кількість зайнятих в Херсонській області – 93,8%, Кіровоградській – 92,7%, Рівненській – 92,2%, Тернопільській – 90,8%. Найменший відсоток зайнятих в МСП у Донецькій області – 50,7%, Луганській області – 55,2%, Дніпропетровській області – 56,1%.

Високі показники обсягів реалізованої продукції у Херсонській, Кіровоградській, Івано-Франківській, Закарпатській та Житомирській областях.

Отже, провівши оцінку регіонів за виробничими ознаками, сформуємо регіони за позиціями: регіони-лідери, регіони-провідні, регіони-аутсайди (табл. 4).

Основний лідер регіонів за виробничими показниками – м. Київ. Це говорить про високі виробничі потужності, платоспроможність населення та високу концентрацію фінансових ресурсів та інформаційних центрів.

Важливими показниками для розвитку та стимулювання підприємництва є результати областей за домінуючими секторами економіки. Тому наведемо необхідні результати (табл. 5).

Отже, можемо сказати, що основними секторами, які домінують у регіонах, є: промисловість,

Таблиця 3

Регіони-лідери за територіальними ознаками

№ з/п	Територіальні ознаки	Регіони лідери
1.	Кількісні ознаки	
1.1	Чисельність населення	Донецька, Дніпропетровська, Київська, Харківська, Львівська області
1.2	Географічне розташування	Одеська, Дніпропетровська, Чернігівська, Харківська, Запорізька, Миколаївська, Кіровоградська області
2.	Якісні ознаки	
2.1	Природні ресурси	Східна та Центральна Україна
2.2	Людський потенціал	Харків, Львів, Одеса, Хмельницький
2.3	Інвестиційний потенціал	Львівська, Івано-Франківська, Одеська, Вінницька області та м. Київ

Джерело: складено автором за даними Державної служби статистики України

Таблиця 4

Розташування регіонів за позиціями

Позиції	Кількість МСП	Концентрація МСП, на 10 тис. осіб	Зайнятість на МСП	Сукупний обсяг реалізації МСП
Регіони-лідери	10 і вище	80 і вище	80 і вище	70-80
	Київ, Харківська, Одеська, Миколаївська, Львівська, Київська, Запорізька, Дніпропетровська, Донецька	Київ, Харківська, Одеська, Миколаївська, Київська, Запорізька	Київ, Чернігівська, Черкаська, Хмельницька, Херсонська, Тернопільська, рівненська, Кіровоградська, Івано-Франківська, Закарпатська, Житомирська, Волинська	Київ, Чернігівська, Хмельницька, Херсонська, Харківська, Рівненська, Одеська, Кіровоградська, Івано-Франківська, Закарпатська, Житомирська, Вінницька
Регіони-провідні	6-10	60-80	60-80	60-70
	Чернігівська, Черкаська, Хмельницька, Херсонська, Полтавська, Кіровоградська, Івано-Франківська, Закарпатська, Житомирська, Вінницька	Дніпропетровська, Донецька, Кіровоградська, Львівська, Полтавська, Херсонська, Черкаська	Харківська, Сумська, Полтавська, Одеська, Миколаївська, Львівська, Київська, Запорізька	Черкаська, Сумська, Миколаївська, Львівська
Регіони-аутсайди	1-5	нижче 50	нижче 60	нижче 60
	Чернівецька, Тернопільська, Сумська, Рівненська, Луганська, Волинська	Вінницька, Волинська, Житомирська, Закарпатська, Івано-Франківська, Луганська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Хмельницька, Чернівецька, Чернігівська	Луганська, Донецька, Дніпропетровська	Тернопільська, Полтавська, Луганська, Київська, Запорізька, Донецька, Дніпропетровська, Волинська

Джерело: складено автором за даними Державної служби статистики України

Сектори-домінанти за регіонами

Регіони	Сектори економіки
Вінницька область	Промисловість – 37%, торгівля – 32%, сільське господарство – 20%
Волинська область	Торгівля – 64%, промисловість – 24%
Дніпропетровська область	Промисловість – 53%, торгівля – 34%
Донецька область	Промисловість – 54%, торгівля – 31%
Житомирська область	Промисловість – 52%, торгівля – 25%, сільське господарство – 15%
Закарпатська область	Торгівля – 56%, промисловість 33%
Запорізька область	Промисловість – 70%, торгівля – 19%
Івано-Франківська	Промисловість – 35%, торгівля – 26%, будівництво – 17%, сільське господарство – 14%.
Київська область	Торгівля – 54%, промисловість – 28%.
Кіровоградська область	Торгівля – 43%, промисловість – 33%
Луганська область	Промисловість – 77%, торгівля – 11%
Львівська область	Торгівля – 39%, промисловість – 38%
Миколаївська область	Торгівля – 39%, промисловість – 37%, сільське господарство – 11%
Одеська область	Торгівля – 40%, промисловість – 22%, транспорт і логістика – 18%
Полтавська область	Промисловість – 63%, торгівля – 14%, сільське господарство – 12%
Рівненська область	Промисловість – 53%, торгівля – 26%, сільське господарство – 14%
Сумська область	Промисловість – 53%, сільське господарство – 21%, торгівля – 19%
Тернопільська область	Торгівля – 65%, промисловість – 15%, сільське господарство – 13%
Харківська область	Промисловість – 42%, торгівля – 33%
Херсонська область	Промисловість – 35%, торгівля – 31%, сільське господарство – 25%
Хмельницька область	Промисловість – 38%, сільське господарство – 29%, торгівля – 24%
Черкаська область	Промисловість – 56%, торгівля – 26%, сільське господарство – 17%
Чернівецька область	Торгівля – 39%, промисловість – 31%, сільське господарство – 15%
Чернігівська область	Промисловість – 41%, торгівля – 26%, сільське господарство – 25%
м. Київ	Торгівля – 47%, промисловість – 24%

Джерело: складено автором за даними Головних управлінь статистики в областях, власні розрахунки

яка забезпечує найвищі показники доданої вартості, – 31,6%, торгівля по регіонах показує лідируючий показник – 78,5%, сільське господарство та в окремих випадках будівництво.

Наступна структурна ознака для оцінки регіонів – рівень економічного розвитку. Одним із основних показників є ВРП на одну особу та наявний дохід (рис. 2.19, 2.20).

Найвищі показники зростання демонструють м. Київ, Дніпропетровська, Київська та Полтавська області, а найнижчі показники – Чернівецька, Тернопільська та Закарпатська області.

Отже, регіонами-лідерами з найвищими показниками дохідності є Дніпропетровська область – 33352 грн на одну особу, Запорізька область – 28388 грн та м. Київ – 27391 грн. Найнижчий рівень доходів продемонстрували Закарпатська та Тернопільська області.

Малий бізнес має чисельну перевагу серед усіх підприємств більше 90%, забезпечує зайнятість, характеризується широким колом пропозиції з надання послуг бізнесу та населенню, високою концентрацією підприємницької ініціативи, але, незважаючи на низку переваг, що мають позитивний вплив на економічний клімат, ці підприєм-

ства складають лише 16% доданої вартості усіх підприємств. Якщо говорити про мікропідприємства, то низький рівень інновацій і технології не дає можливості досягти необхідних економічних результатів, оскільки показники їхньої доданої вартості становлять – 4,3%.

Висновки і пропозиції. Малий та середній бізнес є важелем функціонування економіки нового часу, але його розвиток потребує зосередження уваги на проблемних ділянках та пошуку альтернативних шляхів і форматів подолання кризових етапів.

Аналізуючи параметри підприємницького середовища, можемо сказати, що виникає потреба в механізмі стимулювання розвитку регіону, яка може стимулювати необхідні сектори. Та для цього необхідні пільгові податкові важелі та фінансовий механізм підтримки регіонів лідерів: податкові стимули, дешеві гроші, додаткові інвестиції.

Таким чином, дана модель дозволить побудувати інноваційну площадку для залучення додаткових інвестиційних ресурсів на основі якісних факторів для економічного результату. Для цього необхідний фінансовий механізм, що дозволить здійснювати роботу більш ефективно.

Список літератури:

1. Базилевич В.Д. Історія економічних учень : підруч. / В.Д. Базилевич [за ред. В.Д. Базилевича]. – К. : Знання, 2004.
2. Бутинець Ф.Ф. Основи бізнесу : навч. посіб. / Ф.Ф. Бутинець ; за ред. Ф.Ф. Бутинця, К.В. Романчук. – 2-ге вид., доп. і перероб. – Житомир : ПП «Рута», 2006. – 364 с.
3. Варналій З.С. Державна регіональна політика України: особливості та стратегічні пріоритети : монографія / З.С. Варналій, В.Є. Воротін, В.С. Куйбіда [за ред. З.С. Варналія]. – К. : НІСД, 2007. – С. 220.
4. Воротін Л.І. Малий бізнес та підприємництво : навч. посібник / Л.І. Воротін. – К. : Європейський університет, 2004. – 310 с.
5. Галан Н.І. Державна підтримка малого та середнього бізнесу. Досвід розвинених країн : монографія / Н.І. Галан. – Д. : Вид-во Дніпропетров. нац. ун-ту, 2007.
6. Загородній А.Г. Фінансово-економічний словник / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк. – К. : Знання, 2007. – 1072 с.
7. Карапінський Б.А. Інноваційно-технологічний потенціал підприємств регіону: аналіз формування та фінансування / Б.А. Карапінський, Т.Б. Шира // Регіональна економіка. – 2007. – № 2. – С. 77-86.

8. Козак Ю.Г. Світова економіка : навч. посіб. / Ю.Г. Козак, В.В. Ковалевський, Н.С. Логвінової. – К. : ЦУЛ, 2010. – 328 с.
9. Мазаракі А.А. Економіка торговельного підприємства : підручник для вузів / А.А. Мазаракі та ін. – К. : Хрещатик, 1999. – 800 с.
10. Майкл Портер. Конкуренція / М. Портер // Пер. с англ. – М. : Издательский дом «Вильямс», 2006. – 432 с.
11. Мочерний С.В. Економічна енциклопедія : у 3 т. / С.В. Мочерний. – К. : ВЦ «Академія», 2001, 2002.
12. Рибалкін В.О. Основи економічної теорії : навч. посіб. / В.О. Рибалкін, М.О. Хмелевський, Т.І. Біленко. – К. : В.Ц «Академія», 2002.
13. Савченко М.В. Управління економічним потенціалом промислових підприємств : дис. ... канд. екон. наук : 08.06.01 / М.В. Савченко. – Харків, 2004. – 220 с.
14. Сущенко Е.А. Характеристика потенциала предприятия как экономической категории / Е.А. Сущенко // Вісник Східноукраїнського національного університету. – 2002. – № 5(51). – С. 239-244.
15. Філіпенко А.С. Світова економіка : підручник / А.С. Філіпенко, О.І. Рогач, О.І. Шнирков. – К. : Либідь, 2000. – 582 с.
16. Черда М.І. Підприємництво: теоретичні основи / М.І. Черда. – Запоріжжя, 2004. – 208 с.
17. Аналітичні дані консалтингової компанії PwC Україна [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.pwc.com.
18. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://ukrstat.org>.

**Ярема Б. П.
Остафий М. М.**

Львовский национальный университет имени Ивана Франко

ПОТЕНЦИАЛ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСКОЙ АКТИВНОСТИ РЕГИОНОВ И ОСОБЕННОСТИ ПОСТРОЕНИЯ СИСТЕМЫ ЕГО ОЦЕНКИ

Резюме

От наличия ресурсов зависят успешное развитие одних отраслей и необходимость в стимулировании других. В статье исследуется предпринимательский потенциал регионов как основной фактор повышения конкурентоспособности экономики. Предложен авторский подход к дифференциации регионов по таким признакам, как территориальные, производственный потенциал, уровень экономического развития. Это позволит сформировать возможности предпринимательского потенциала регионов и предложить необходимые направления стимулирования их развития.

Ключевые слова: потенциал региона, ресурсы, производственные признаки, территориальные признаки, уровень экономического развития.

**Yarema B. P.
Ostafiy M. M.**

Lviv National University of the name of Ivan Franko

POTENTIAL OF ENTERPRISE ACTIVITY OF REGIONS AND CREATIONAL FEATURES IN THE SYSTEM OF ITS ESTIMATING

Summary

On the presence of resources successful development of one industries and necessity depends for stimulation other. In the article enterprise potential of regions is probed as basic the factor of increase of competitiveness of economy. The author going is offered near differentiation of regions after such signs as, territorial, production potential, level of economic development. It will allow forming possibilities of enterprise potential of regions and offering necessary directions of stimulation of their development.

Keywords: potential of region, resources, production signs, territorial signs, level of economic development.